

عضو شورا شهیر تهران:

بازسازی خانه‌های جنگ‌زده حداقل سه سال زمان می‌برد

عضو شورا شهیر تهران درباره روند بازسازی خانه‌های جنگ‌زده گفت: اخیراً گفتند، ۵۰واحد نیاز به تخریب ونوسازی دارد.نمی‌دانم این آمار چقدر صحت دارد.ولی اگر هم درست باشد حداقل سه سال زمان خواهد برد.به گزارش ایلنا،ناصر امانی، توضیح داد:مهم‌ترین چالش برای بازسازی، کمبود ماشین آلات ودستگاه‌های تخصصی آواربرداری است که متناسب با نیاز فعلی، در اختیار سازمان آتش نشانی تهران (به‌عنوان متولی اصلی) قرار ندارد.عضو شورا شهیر تهران ادامه داد: باید شهرداری بامالکان توافق کندو مشخص شود هر یک از ساختمان‌ها در کدام یک از گروه‌های تعیین شده قرار می‌گیرند؛ دسته‌بندی ساختمان‌ها «مقاوم‌سازی»، «تعمیرات متوسط» و «وسازی» هستند که این فرایند زمان می‌برد.

■ ■ ■

رئیس سازمان بهزیستی:

۸۶.۵ درصد کودکان کار اتباع هستند

رئیس سازمان بهزیستی

گفت: تاکنون ۴۴۰۰ کودک کار ساماندهی شده‌اند که ۸۶.۵ درصد از آنها اتباع هستند. به گزارش تسنیم، سید جواد حسینی با بیان

اینکه کاهش تعداد کودکان کار یکی از مأموریت‌های مهم سازمان است، افزود: کودکان کار دوست‌اند؛ برخی در خیابان و معابر فعالیت می‌کنند و برخی در کارگاه‌ها یا کوره‌های آجر پزی مشغولند. کار کودکان به هر شکل، غیرقانونی است و باید هم به کودکان خیابانی و هم به کودکان کار در کارگاه‌ها توجه کنیم. اواظهر کرد: بررسی‌ها نشان داد ۹۰ تا ۹۵ درصد این کودکان خانواده دارند به همین دلیل رویکرد سازمان به سمت ایجاد مراکز روزانه تغییر یافت، مرکزی که کودکان چند ساعت در روز در آن حضور می‌یابند و خدمات توانمندسازی، آموزشی، بهداشتنی و شغلی دریافت می‌کنند در حالی که از زیابطا خانواده حفظ می‌شود.

■ ■ ■

وزیر بهداشت:

۵۰ هزار تخت بیمارستانی فرسوده

در کشور داریم

وزیر بهداشت با اعلام اینکه «تقریباً ۵۰ هزار تخت بیمارستانی در کشور فرسوده است»، کمبود تخت و فرسودگی آن‌ها را تهدیدی جدی برای نظام درمانی دانست. محمدرضا ظفرقندی، در یک نشست خبری، گفت: بر اساس آمار جهانی، ایران به ازای هر هزار نفر تنها ۱.۹ تخت در بیمارستان‌ها دارد این در حالی است که میانگین جهانی ۳.۳ تخت به ازای هر هزار نفر است. وی ادامه داد: بر اساس قانون «سطح‌بندی»، ایجاد تخت بیمارستانی باید بر مبنای جمعیت و میزان دسترسی انجام شود. در حوزه نیازهای اورژانسی نیز باید تلاش ویژه‌ای صورت گیرد.

■ ■ ■

رئیس کل دادگستری فارس:

سند تک برگ تالاب ارژن صادر شد

رئیس کل دادگستری

فارس گفت: پس از مصوبه شورای حفظ حقوق، هیأت استان و با پیگیری معاونت حقوق عامه دادستانی شیراز سند تک‌برگ تالاب ارژن صادر

شد. به گزارش ایلنا، سید صدرالله رجایی نسب گفت: پس از اقدامات اولیه در خصوص تعیین حدود تالاب ارژن و بنج مارک شدن محدوده‌این زیست‌بوم، به‌منظور جلوگیری از تصرفات غیر قانونی با پیگیری انجام‌شده و همکاری سازمان‌های مرتبط، سند تالاب ارژن به نام دولت جمهوری اسلامی ایران و به نمایندگی سازمان محیط زیست صادر شد.

■ ■ ■

پژمانفر:

خانواده‌ها شهر به اجباری مدارس دولتی عادی را گزارش دهند

موضوع دریافت شهر به اجباری از والدین چه در فرآیند ثبت‌نام و چه هنگام صدور کارت‌نامه، همچنان در برخی مدارس مشاهده می‌شود؛ اقدامی که گاه موجب تنش و درگیری میان والدین و کادر مدرسه شده است. در همین باره، نصرالله پژمانفر، رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی با اشاره به این تخلفات تأکید کرد: اگر مدرسه‌ای دریافت پول را شرط ثبت‌نام قرار دهد، والدین باید موضوع را به واحد ارزیابی عملکرد و پاسخگویی به شکایات وزارت آموزش و پرورش گزارش دهند و در صورتی که رسیدگی نشد، موضوع را به کمیسیون اصل ۹۰ گزارش دهند.

■ ■ ■

رئیس کانون سردفتران و دفتریاران:

دفاتر اسناد رسمی مجازی راه‌اندازی می‌شود

رئیس کانون سردفتران

و دفتریاران گفت: دفاتر اسناد رسمی مجازی بزودی راه‌اندازی می‌شود. به گزارش باشگاه خبرنگاران، علی خدائی افزود: این دفاتر، جدید

و نوینست؛ همین دفاتر اسناد است ولی بصورت غیرحضورى ارایه خدمت می‌کنند. سامانه بسیار خوبی برای این کار طراحی شده است. او در ادامه گفت: سامانه جامع اجرای اسناد به‌طور کامل طراحی و آزمایش شده و قرار است از سه‌شنبه به‌صورت پایلوت آغاز به کار کند و در صورت موفقیت، از نیمه‌شهریور به‌طور سراسری در کشور اجرا شود.

■ ■ ■

رئیس پلیس راهور تهران بزرگ خبر داد؛

ثبت ۲۰۷ هزار تخلف رانندگی

در پایتخت، طی ۱۸ روز

رئیس پلیس راهور تهران بزرگ گفت: در ۱۸ روز نخست مردامه سال جاری، بیش از ۲۰۷ هزار وسیله نقلیه در پایتخت به‌دلیل ارتکاب تخلف عمده مشمول اعمال قانون و جریمه شدند. به گزارش سایت دیده‌بان ایران؛ سردار سید ابوالفضل موسوی پور افزود: همکاران بنده در این مدت با بیش از ۹۴ هزار دستگاه موتورسیکلت به‌دلیل نداشتن کلاه ایمنی، ۷۵ هزار وسیله نقلیه به‌علت عدم استفاده از کمربند ایمنی، ۳۸ هزار وسیله نقلیه به‌دلیل استفاده از تلفن همراه حین رانندگی بر‌خورد قانونی داشته‌اند.

سعیده علیپور

تهران، پایتخت پرجمعیت ایران، این روزها با بحران دیرپای آب مواجه است؛ بحرانی که سال‌هاست نگرانی‌هایی زیادی در دل شهروندان برانگیخته‌از یک سو افزایش جمعیت و رشد مصرف بی‌رویه، از سوی دیگر فرسودگی و هدررفت گسترده آب در شبکه‌های شهری و تغییرات اقلیمی که منابع آب را کاهش داده‌اند، ترکیب خطرناکی ساخته است. در این میان، پروژه انتقال آب از سد طالقان به تهران به‌عنوان یکی از راهکارهای مطرح‌برای جبران کسری آب شرب، از چند سال پیش در دستور کار وزارت نیرو قرار گرفته است. راهکاری که با بحران جدی آب و کاهش شدید فشار آب شرب شهری و که به قطعی آب برخی مناطق تهران در ماه‌های اخیر منجر شده، وارد فاز جدی‌تری شده است. به طوری که با هشدارهایی در خصوص بی‌آبی تهران در شهر یورماه وزارت نیرو در پی آن است تا این پروژه را که قصد دارد سهم آب از سد طالقان را دو برابر قبل کند تا پاییز به پایان برساند.

دیروز عباس علی‌آبادی، وزیر نیرو خبر داد که بیش از ۱۰۰۰ کارگر، مهندس و کارشناس کشور به صورت شبانه‌روزی در پروژه انتقال آب از سد طالقان به استان‌های تهران، البرز و قزوین فعال هستند.

اما آیا این پروژه می‌تواند بحران کم‌آبی تهران را حل کند؟ در حالی که وزارت نیرو به انجام این پروژه برای فایق آمدن به بحران جدی که تهران را تهدید می‌کند مفتخر است، صدیقه ترابی، معاون محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط‌زیست درباره این طرح گفته است: «تازمانی که در کشور مدیریت درست مصرف آب نداشته باشیم، پروژه‌هایی از جمله انتقال آب طالقان به تهران، ریختن آب در ظرف سوراخ است».

وضعیت آب تهران: بحران پشت بحران

تهران در حال حاضر برای تأمین آب شرب خود عمدتاً از چند سد اصلی استفاده می‌کند: سرچ یا همان سد امیر کبیر، سد لار، سد تلیان، سد ماملوو و سد طالقان. در حال حاضر سد طالقان در این میان کمترین سهم از تأمین آب شرب تهران را دارد و بیشتر برای تأمین آب کشاورزی و صنایع استفاده می‌شود.

طبق گزارش‌های وزارت نیرو، این سدها حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد آب شرب تهران را تأمین می‌کنند، اما منابع آب سطحی در سال‌های اخیر به‌شدت کاهش یافته‌اند. آمارها نشان می‌دهد که میزان بارندگی در حوضه‌های آبریز تهران طی یک‌دهه گذشته کاهش چشمگیری داشته و با تغییر الگوهای اقلیمی، شرایط خشکسالی به یک وضعیت پایدار تبدیل شده است.

از سوی دیگر، شبکه انتقال و توزیع آب در تهران، به ویژه در مناطق قدیمی، به هدر رفت ۳۰ تا ۳۵ درصدی آب مواجه است؛ یعنی بیش از یک سوم آبی که وارد شبکه می‌شود، به دلیل ترکیدگی و نشت به هدر می‌رود. این آمار در کنار مصرف بالای خانگی، کشاورزی و صنعتی، فشار مضاعفی به منابع آب وارد می‌کند.

پروژه انتقال آب از سد طالقان:

و عده‌ای برای رفع کم‌آبی

در این شرایط، وزارت نیرو پروژه انتقال آب از سد طالقان به تهران را به عنوان راهکاری برای افزایش ظرفیت تأمین آب مطرح کرده است. این پروژه شامل

ارزیابی کارشناسان از پروژه میلیاردي انتقال آب از سد طالقان به پایتخت:

ریختن آب در ظرف سوراخ است!

کارشناسان، سال‌هاست که فرسوده و آسیب‌دیده است. با این حساب در تهرانی که سالانه ۳۰ تا ۳۵ درصد آب هدر می‌رود، آیا افزایش ظرفیت انتقال آب با انجام پروژه‌های میلیاردي بدون اصلاح شبکه و کاهش هدر رفت، صرفاً پول هدر دادن و ریختن آب راه‌ظرفی بزر سوراخ نیست؟

طبق بررسی‌های میدانی و گزارش‌های رسمی، میزان هدر رفت آب تهران حتی در برخی مناطق به ۴۰ درصد هم می‌رسد. این یعنی بخش عمده آبی که از سدها تأمین می‌شود، بدون استفاده مفید از دست می‌رود.

تبعات زیست‌محیطی:

هزینه‌ای که نادیده گرفته می‌شود

برخی فعالان محیط زیست تأکید دارند پروژه‌های انتقال آب به ویژه آنهایی که در مقیاس بزرگ اجرایی شوند، می‌توانند اثرات جبران‌ناپذیری بر اکوسیستم‌های بومی و منابع به منطقه‌ای داشته باشند.

صدیقه ترابی، معاون محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست در یک نشست خبری اعلام کرد: «پروژه انتقال آب از سد طالقان به تهران اگر بدون رعایت استانداردهای زیست‌محیطی و مجوزهای لازم انجام شود، تهدید جدی برای تنوع زیستی و تعادل اکوسیستم‌های منطقه خواهد بود».

سد طالقان در استان البرز قرار دارد و منابع آب آن علاوه بر تأمین تهران، بخشی از نیازهای کشاورزی و صنایع اطراف را نیز پوشش می‌دهد. برداشت بیش از حد آب می‌تواند به خشکی رودخانه‌ها، کاهش ذخایر زیرزمینی و تخریب زیستگاه‌های طبیعی منجر شود. از منظر کارشناسان این تخریب‌های زیست‌محیطی پروژه‌هایی با اثرات کوتاه‌مدت نتیجه تعارض منافع در حکمرانی آب است.

تعارض منافع در حکمرانی آب

یکی از مهم‌ترین مصادیق تعارض منافع در بخش آب، تقدم منافع مالی سازمانی بر مسائل زیست‌محیطی و اجتماعی است. وزارت نیرو به‌عنوان متولی عرضه آب کشور، با احداث سدها و پروژه‌های انتقال آب، گاهی منافع مالی خود را بر حفاظت از منابع آبی و محیط زیست ترجیح داده است. این رویکرد منجر به کاهش منابع آبی، افزایش نرخ تبخیر، و آسیب به اکوسیستم‌های آبی شده است.

همچنین نبود هماهنگی میان نهادهای مختلف مانند وزارت نیرو، وزارت جهاد کشاورزی و سازمان محیط زیست، باعث تشتت در مدیریت منابع آب و بروز بحران‌های متعدد شده است. این عدم هماهنگی و تمرکز تصمیم‌گیری در یک نهاد، زمینه‌ساز ناکارآمدی در سیاست‌گذاری و مدیریت منابع آب کشور شده است.

بر اساس گزارش‌های سازمان محیط زیست، در ساله اخیر، به‌دلیل نبود گفت‌وگو بین نهادهای مختلف، تعارض منافع در ایران به‌دلیل نبود گفت‌وگو مشترک، تعارض منافع

در حالی که وزارت نیرو به انجام پروژه

انتقال آب از سد طالقان به تهران، برای فایق آمدن بر بحران جدی که پایتخت را تهدید می‌کند مفتخر است، صدیقه ترابی، معاون محیط زیست انسانی سازمان حفاظت محیط زیست در باره این طرح گفته است: «تازمانی که در کشور مدیریت درست مصرف آب نداشته باشیم، پروژه‌هایی از جمله انتقال آب طالقان به تهران، ریختن آب در ظرف سوراخ است»

ذی‌نفعان، و گسست میان ساختارهای اجرایی، به بحران ناکارآمدی رسیده است. این وضعیت منجر به تصمیم‌گیری‌های غیرعلمی، عدم توجه به اثرات زیست‌محیطی، و تخصیص ناعادلانه منابع آب شده است.» به گفته او، در سیاست‌گذاری منابع آب، باید به ابعاد اجتماعی و زیست‌محیطی توجه ویژه‌ای شود و منافع اقتصادی نباید بر این موضوع ترجیح داده شود.

او معتقد است: «برای اصلاح وضعیت موجود و دستیابی به حکمرانی مطلوب در حوزه آب، ابتدا باید مسئولیت‌های وزارت نیرو در زمینه‌های مختلف مانند تخصیص آب، فروش آب و حفاظت از منابع آبی، به نهادهای مستقل واگذار شد. این در حالی است که در حال حاضر حضور واقعی بخش خصوصی در این حوزه کاملاً نادیده گرفته شده است.»

این کارشناس آب این طوری می‌افزاید: «بحران آب در ایران نیازمند اصلاحات اساسی در حکمرانی و سیاست‌گذاری منابع آبی است. واگذاری کامل اختیار آب به وزارت نیرو، بدون در نظر گرفتن ابعاد اجتماعی و زیست‌محیطی، می‌تواند منجر به تصمیم‌گیری‌های نادرست و تشدید بحران شود. بنابراین، ضروری است که مسئولیت‌های مختلف در حوزه آب میان نهادهای مختلف تقسیم‌شده و هماهنگی لازم برای مدیریت پایدار منابع آبی ایجاد شود».

مشکلات اجتماعی و جمعیتی؛

تهران در حال انفجار جمعیتی

در روزهای اخیر محمدصادق معتمدیان، استاندار تهران گفت: «تراکم جمعیتی تهران ۲۱ برابر میانگین کشوری است، ظرفیت جمعیت‌پذیری این شهر در سال ۱۳۴۵ حدود ۴.۵ میلیون نفر زیربنایی شده بود، اما اکنون چهار برابر توان آکولوژیک آن جمعیت‌گذاری شده است. این شرایط نتیجه چنددهه ساخت‌وساز غیرمجاز و توسعه نامتوازن است.»

حال در چنین شرایطی صاحب‌نظران معتقدند که چنین پروژه‌های انتقال آبی که وزارت نیرو در دست انجام دارد معمولاً در کنار خود زمینه رشد جمعیت در مناطق مقصد را فراهم می‌کنند. این در حالی است که دولت باید در فکر راهکاری برای کاهش بار جمعیتی تهران باشد.

از اصلاح شبکه تا فرهنگ‌سازی

کارشناسان و فعالان محیط زیست در کنار نقد پروژه انتقال آب، به چند راهکار اساسی اشاره می‌کنند که اگر در کنار پروژه‌های انتقال آب اجرا شوند، می‌توانند بحران را کاهش دهند. مهمترین این راهکارها اصلاح شبکه‌های فرسوده و کاهش هدر رفت آب از ۳۰-۳۵ درصد به زیر ۱۰ درصد است. از سوی دیگر اجرای سیاست‌های تشویقی و تنبیهی برای کاهش مصرف خانگی، صنعتی و کشاورزی با استفاده از فناوری‌های نوین مانند سیستم‌های هوشمند مدیریت آب، باز یافت و استفاده مجدد پساب‌ها از موارد دیگری است که باید حتی پیش از پروژه‌های پرهزینه انتقال آب بدن انجام‌داشت.

پروژه انتقال آب از سد طالقان به تهران با تمام وعده‌ها و ظرفیت‌هایی که دارد، تنها بخشی از معادله پیچیده تأمین آب در پایتخت است. نباید فراموش کرد که هر گونه توسعه آبی باید همراه با حفظ تعادل آکولوژیک و رعایت ملاحظات زیست‌محیطی باشد تا هزینه‌های غریزابل بازگشت بر طبیعت و مردم منطقه تحمیل نشود.

زمینه تاریخی آتش‌سوزی هادر کردستان و زاگرس

کردستان به دلیل پوشش گیاهی متراکم و اقلیم نیمه خشک، در سال‌های اخیر یکی از کانون‌های اصلی آتش‌سوزی در زاگرس بوده است. بر اساس آمارهای غیررسمی، هر سال صدها هکتار از مراتع و جنگل‌های این استان در آتش می‌سوزد. ترکیب عوامل انسانی و طبیعی، همراه با کمبود تجهیزات، باعث شده که حادثه آپبدر تنها نمونه‌ای از تلفات انسانی این بحران است.

پیش از این، فعالان محیط زیست و نیروهای داوطلبی در دیگر نقاط کشور، از جمله در مریان و بویراحمد، در حین اطفاء حریق جان خود را از دست داده‌اند. نبود تجهیزات مناسب و آموزش کافی، همواره مهم‌ترین علت این تلفات عنوان شده است.

مشکلات بودجه‌ای در سطح ملی

بودجه سازمان حفاظت محیط‌زیست در سال‌های گذشته حتی برای انجام وظایف جاری کفایت نمی‌کرده است. این کمبود، تأمین لباس‌های ضدحریق، ماسک‌های استاندارد، دستگاه‌های دمنده، مخازن آب قابل حمل و خودروهای آفرود را تقریباً غیرممکن کرده است. هرچند در سال جاری با پیگیری‌های دولت و سازمان، بخشی از این تجهیزات خریداری شده، اما هنوز فاصله زیادی با استانداردهای جهانی وجود دارد.

نقش مردم و سازمان‌های مردم‌نهاد

در بسیاری از آتش‌سوزی‌ها، این نیروهای مردمی و سمن‌ها هستند که اولین واکنش را نشان می‌دهند. اما فقدان آموزش حرفه‌ای و تجهیزات، خطر مصدومیت و حتی مرگ را برای آنان بالا می‌برد. ایجاد شبکه‌های داوطلب آموزش دیده و مجهز، می‌تواند بخش مهمی از بار بحران را کاهش دهد.

این در حالی است که کشورهایی با اقلیم مشابه ایران، مانند اسپانیا یا ترکیه، با ایجاد سامانه‌های هشدار سریع، تیم‌های واکنش سریع مجهز، و استفاده از بالگردها و پهپادهای پیشرفته، توانسته‌اند زمان مهار آتش را به حداقل برسانند. انتقال این تجربه‌ها به ایران، نیازمند اراده سیاسی و سرمایه‌گذاری جدی است.

مطالبه‌گری عمومی در حفاظت از محیط زیست

حادثه آپبدر یک بار دیگر نشان داد که حفاظت از محیط‌زیست تنها یک مسئولیت دولتی نیست، بلکه مسئله‌ای ملی و فرابخشی است. همان‌طور که فرزاد زندی تأکید می‌کند، بدون اصلاح ساختارها، افزایش بودجه و مشارکت واقعی مردم و نهادهای فجاجیع مشابه ادامه خواهد داشت.

افزایش آگاهی عمومی، مطالبه‌گری رسانه‌ها و فشار افکار عمومی می‌تواند دولت و مجلس را وادار به اولویت‌دادن به محیط‌زیست کند تا محیط‌بانان و داوطلبان، دیگر مجبور نباشند با شاخه درخت به جنگ شعله‌ها بروند.

ضرورت اصلاح ساختار و فرهنگ‌سازی

زندی تأکید کرد: آتش‌سوزی‌های طبیعی حاصل ترکیبی از عوامل مدیریتی، اقلیمی، انسانی و ساختاری است. راهکارهای فنی و وجود دارد، اما اجرای آنها مستلزم برنامه‌ریزی منسجم، بودجه کافی، آموزش عمومی و همکاری بین دستگاهی است.

به گفته او، بدون این پیش‌نیازها، تکرار فجایع مشابه اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. راهکار پیشنهادی او شامل نیروی متخصص، تشکیل گروه‌های اطفاء حرفه‌ای و ارتقای فرهنگ عمومی حفاظت از طبیعت است.

مناسب تا حدودی بر طرف شده و تجهیزاتی مانند دمنده‌های هوا و پهپادهای نظارتی خریداری شده است، اما فاصله با شرایط مطلوب هنوز بسیار زیاد است.

ریشه کم توجهی به محیط زیست

زندی علت اصلی این وضعیت را «عدم اولویت‌دهی به محیط‌زیست در سیاست‌گذاری‌های کلان» دانست: سازمان حفاظت محیط‌زیست با وجود مسئولیت‌های سنگین، همواره کم‌بودجه‌ترین نهاد دولتی بوده است.